

[Aksel Larsen.]

lovtale, men jeg vil dog gøre ham opmærksom paa, at han synes at glemme, at i de Væddeløb, der har været afholdt mellem Racercykler og Sofacykler, er det Sofacyklen, der er kommet først. Det kan kun være en Fordel for vort Parti. Det var i øvrigt en flot Bemærkning. Det ærede Medlem skulde hellere tage Stilling til de Sager, jeg taler om, og ikke forsøge at klare sig paa den Maade.

Det ærede Medlem var lidt stødt over, hvad Vælgerne mente med deres Afstemning. Jeg maa vel have Lov til at udtale min Vurdering af det, og hvis det ærede Medlem ønsker at diskutere det, skulde han tage en Diskussion; hvis han ikke er enig i min Vurdering af det, kan han forklare det og give sin Vurdering og give Grunde for det, han kan ikke klare det ved, som det er hans Vane, at begynde at citere Eventyr, og Eventyr, som ikke gavner ham. Han sammenlignede os med Lille Claus, der sagde: Hyp, hyp, alle mine Heste. Jeg er ikke ked af Sammenligningen; saa vidt jeg kender Eventyret, var det Lille Claus, der stod sig over for Store Claus. (*Hartvig Frisch*: Det er det altid i Eventyrene). Det var det ærede Medlem, der begyndte med Eventyret, han kan ikke beklage sig over, at jeg ogsaa kender lidt til det.

Spørgsmaalet om Enhedsfronten kommer man fra Socialdemokratiets Side til at tage lidt mere alvorlig og lidt mere saglig Stilling til end hidtil. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger, at i Frankrig ser det uhyggeligt ud med Enhedsfronten. Man har 700 000 væbnede Ildkorsmænd. Hvis man ikke havde haft Enhedsfronten, vilde disse 700 000 Ildkorsmænd og deres Meningsfæller have gennemført deres fascistiske Omvæltning for faa Aar siden. Det har Enhedsfronten i Frankrig forhindret. Bevares, hvis det var det ærede Medlems Mening at haane og latterliggøre sine franske Partifæller, bliver det det ærede Medlems egen Sag, men dermed kommer han ikke uden om det store Resultat, som netop er opnaaet ved denne Enhedsfront.

Statsministeren udtalte, at man skulde ikke have noget af Enhedsfronten, og motiverede det paa den noget ulogiske Maade, at man havde set, hvorledes det var gaaet i Tyskland, og fremførte i den

Forbindelse en Række Angreb paa Kommunerne. Jeg henstiller til Statsministeren at gøre sig bekendt med en Bog, som Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, har skrevet, og som hedder „Pest over Europa“, saa jeg slipper for at bede den højtærede Formand om Tilladelse til at citere hele Kapitler fra denne Talerstol. Man kan i den Bog faa at vide det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs tidligere Mening om, hvem der er Skyld i, at Nazismen sejrede i Tyskland, der findes et helt Kapitel, hvor han ikke velner Socialdemokratiet Ære for to Skilling, men siger, at de begik ikke noget som helst andet end Fejl. (*Afbrydelse*: Hvad siger han om Sovjet?).

Jeg kan ikke citere hele Bogen; saa var det nødvendigt, at jeg samtidig paaviste visse Fejltagelser, som det ærede Medlem gør sig skyldig i. Men hvad Tyskland angaar, kan det i øvrigt være nok at erindre om een Ting, nemlig at det tyske Socialdemokrati ved Præsidentvalget opfordrede alle Arbejdere til at stemme paa Hindenburg, idet man erklærede, at saa fik man Garanti for, at Hitler aldrig blev Rigskansler. Det lykkedes desværre Socialdemokratiet at faa sine Medlemmer til det; men den, der gjorde Hitler til Rigskansler, var deres egen Præsident, nemlig Hindenburg.

Jeg synes, man skulde gaa lidt stille med Dørene og tænke alvorligt over de Ting og indse, at der er ingen Garantier for, at det, der er sket i Tyskland, ikke kan ske her i Landet, at man ikke skal beruse sig i Stemme fremgangen og Mandat fremgangen ved Valget i 1935, men gøre sig klart, at Stemmeresultatet ikke er nogen Garanti mod fascistiske Omvæltningstendenser eller fascistiske Kræfter; de fascistiske Kræfter vokser paa Trods af Stemmeresultaterne og er aldeles ikke tilbøjelige til at rette sig efter disse.

Og her er det, jeg gav Udtryk for vor Mening om Problemet i Forbindelse med vor Vurdering af, hvorfor Vælgerne stemte saadan den 22. Oktober. Det kan godt være, vi føler Trang til at sige: Hyp, hyp, alle mine Heste; for saa vidt alle disse Heste trækker i samme Retning, er der Chance for, at Læsset vil bevæge sig ikke saa ganske langsomt endda; men det kan ganske vist ikke gøres ved blot at sige hyp, der